

Dr. Kolláth György ügyvéd
 1122 Budapest, Városmajor u. 43.
 Tel/Fax: 4570639
www.kollath.com gkollath@t-online.hu
Fővárosi Bíróság részére!

Hiv. szám: 7.P. 21.840/2006/6. sz.

Budapest
Markó u. 27.

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

A felperes a hivatkozott számú perben 2006. október 23-i keltezéssel előkészítő iratban adott ténybeli és jogi álláspontot, illetőleg terjesztett elő bizonyítási indítványokat, majd utóbb becsatolta a T. Fővárosi Bíróságnak a Legfelsőbb Bíróság végső felülvizsgálati határozatát. Ezt követően a felperes csupán 2007. 01.12-én vette kézhez az alperes előkészítő iratát, s mellékleteit. A jelen tárgyaláshoz a felperes a következő érdemi reagálást, jognyilatkozatot és - a kárfelelősség feltételeinek fennálltában keletkezett vitára tekintettel – a további bizonyítási indítványát a következőkben terjeszti elő:

A felperes a keresetét a 2006.09.25-i tárgyaláson előtárt módon, azzal egyezően fenntartja. Már a kereset az alapul szolgáló törvényhely és a vele kapcsolatos bírósági gyakorlat mentén fejtette ki: fennállnak e speciális kárfelelősségi alakzat ténybeli és jogi feltételei. Szükség esetén a bíróságok által is használt, cd-jogtárban írt követelmények szerint (6 ismérv) ezek megismételhetők.

Így: a közhatalmi jogkörben hozott közigazgatási határozat jogellenességét az Áe. 75. § alapján, a semmisség hatályával bíróság megállapította. A közigazgatási jogban a semmisség a létező legsúlyosabb jogsértés, jogkövetkezményeinek levonása, közjogi elbírálása pl. egy tekintet alá esik a Btk-át is sértő, bűnös köteleességszegéssel (lásd pl. Btk. 225. § Hivatali visszaélés). A semmis határozatot miniszter hozta, az ilyen aktus ellen rendes jogorvoslat (fellebbezés) kizárt, csakis rendkívüli jöhetett számításba (bírósági felülvizsgálat), amivel a felperes végül is eredményesen, a Legfelsőbb Bíróság előtt élt. A felperest a Ptk. 355. § (4) bek. szerinti kár érte: az egy évi bevételkiesés, azaz jogi lényegét tekintve elmaradt vagyoni előny. Állandó és következetes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy marasztaló döntést hoz e címen a kártérítés vonatkozásában, ha éppen a jogsértő károkozás fosztotta meg a károsultat attól a vagyoni előnytől, amire egyébként bizony számíthatott volna. Már a semmis határozatnak az Áe. normáival ellentétes „indokolási rendelkezése”, kézbesítésének és előfeltételének jogellenessége, mindezek kapcsán a közoktatási törvény 102. § (9) bek. megsértése és az alperes magatartásának egésze bizonyítja: az volt a törvénysértő aktus célja és sajnálatos eredménye, hogy bármi áron megakadályozza az alapítványi iskola beindulását. Ez az ok-okozati összefüggés fennállását igazolja. A Ptk. 349. § szerinti felelősségi alakzat egyebekben az általános, Ptk. 339. § szerinti feltételekkel működik, tehát módjában állna az alperesnek az ún. kimentési klauzulával élnie (mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt le, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható). Erre nézve az alperes a legcsekélyebb kísérletet sem tette, holott ez a Pp. 141. §. és a Pp. 164. § szerint feladata: érdeke és kockázata is volna. Ez utóbbit kár a felperestől várnia.

Ehhez képest az alperes ugyan vitatja, de nem cáfolja a fentiek verifikált fennálltát. Ugyanakkor semmit sem bizonyít. Félreértés az alperesi érvelésben az, hogy mi a jelentősége az időtényezőnek. Mindössze az volt a felperes célja, szándéka és érdeke, hogy az ún. jászladányi iskola-perben anyagi jogerővel záruljon le minden jogalkalmazási eljárás, s ezt kövesse a semmis közhatalmi intézkedéssel okozott kárért való felelősség megállapítása. Sajnos, továbbra sem állítható, hogy a jelen per nyugodt külső légkörben folyhat, mert a médiát ismét eluralták az Alapítványt és iskoláját hamis hivatkozásokkal támadó és megbélyegző híradások, nyilatkozatok.

2) A felperesnek egyelőre nincs információja az általa tett bizonyítási indítványok sorsáról, ám azokat fenntartja. Az ex-oktatási miniszter tanúkén meghallgatása két okból fontos: az ok-okozati összefüggés egzakt megállapítása, továbbá a felróhatóság (a kimentés esélytelenségének) bizonyítása miatt. Álságos és alaptalan az ezt kifogásoló alperesi elutasítási kezdeményezés: annak egyebek között éppen az alperes által becsatolt iratköteg, s benne a felperes által működtetett iskolával szemben további, releváns jogszabálysértés is ellent mond. Részletes kifejtés a tárgyaláson. Indítványozzuk az Alapítvány, mint felperes - tehát ügyfél – képviselőjének személyes meghallgatását, mert az bizonyítékkal szolgál az alperesi állítás cáfolatára: ti. arra, hogy az OM nem tehetett mást, mint megtagadó határozatot hozott, hiszen előtte a működési engedélyt visszavon(at)ták. A valós tényeket okirattal és ügyféli nyilatkozattal kívánjuk igazolni. Ez ki fog térni a határozatok kézbesítésének -

szintű jogellenes, egyben elkésett – nonszensz körülményeire, konkrétumaira is. Az erről nyilatkozni tudó személy várhatóan a 2007. 01.31-i tárgyaláson jelen lesz.

A felperes a bizonyítási kötelezettségének további indítványok útján kíván eleget tenni: miután az alperesi érdemi védekezés kulcsa az, hogy nem volt, és előbb nem volt jogerős (!) működési engedély a felperes által működtetett iskolát illetően, mint ahogy arra reagálva adta ki határozatát a miniszter, ezt ténybelileg és jogilag egyaránt cáfolandó kérjük: a T. Fővárosi Bíróság hivatalból kérje be a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közigazgatási Hivatal 03-4688/6/2002. számú határozat-hozatalának teljes iratkötegét, a hozzá tartozó posta-könyvvvel, tértivevényekkel és fax-forgalommal együtt. Ez által igazolható: joggal nem magyarázható körülmények közt, ill. hatására született ez a határozat. /E körben a felperes a tárgyaláson további okirati bizonyítékkal is szolgál./ Okkal bizonyult minden törvényességi hivatkozás alaptalannak a vele szemben emelt ügyészi óvás szerint is, nem vette tekintetbe ui. e döntés az Áe. évtizedes normáit a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelméről. Súlyos a jelentősége annak, hogy e felügyeleti intézkedést hozó döntés csupán 2002. szeptember 02-án lett szabályszerűen kézbesítve, s lett ez által jogerős. Színlelt előfeltétel volt – igazolhatóan – az említett felügyeleti intézkedés az OM-azonosító megtagadásához: ennek igazolására szolgál a teljes iratköteg elemzése, s a korábban említett, Dr. Pástét Rita tanúkenti meghallgatására vonatkozó indítvány.

Ugyanezen okból indítványozzuk a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség óvást előkészítő és benyújtó T. 363/2002/5-I. számú iratkötegének bíróság által való bekérését is, mert igazolja: az óvás korrekt tényállás alapján adott helyes ténybeli és jogi következtetéseket az iskola-alapítással kapcsolatban, de különösen az említett felügyeleti intézkedés törvénysértései vonatkozásában. Idézet az óvásból: 9-10. oldal: „A jegyző az engedélyezési eljárásban a Köznevelési törvényben foglaltakat maradéktalanul megtartotta...Fentiek alapján a Köznevelési törvényben rögzített 'a nem helyi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményekre vonatkozó külön szabályokat ' a Jászladányi Önkormányzat jegyzője megtartotta, ezért a működési engedély kiadása törvényes. A demokratikus jogállamiságot sértő, a magyar joggyakorlatban egyedülálló érintettséggel, részrehajlással, a kizárási normákat figyelmen kívül hagyva bírálta el és utasította el az oktatási miniszter az említett óvást, alig 3 hónappal azután, hogy az alapügyben ugyanó a maga semmis határozatát éppen az itt és most megvédett megyei közigazgatási hivatali határozatra építette. Összeférhetetlensége: nyilvánvaló lett volna. Ez a miniszteri határozat 6,5 oldal justizmord: pl. jogorvoslati záradék nélkül, ellenben felhívással arra nézve, hogy a legfőbb ügyész „soron kívül vizsgálta meg az ...Alapítvány... működésének törvényességét.” Retorzióként. Az óvást elutasító miniszteri határozat hemzseg a közjogi szempontból képtelen hivatkozásoktól, pl. arról értekezik, hogy az önkormányzat testületi határozatát megtámadó kereset nyomán „minden államigazgatási eljárást a bíróság döntéséig fel kell függeszteni (4. oldal)”. Nem így van. Azután ugyanitt elmélkedik a miniszter a jegyző esetében az abszolút és relatív kizárási okokról, nem észlelvén, hogy éppen az ő esetében áll fenn ez az adott ügyben. Erről a határozatról a jelen per felperese nem is kapott értesítést, habár éppen az Alapítvány ellen lépett fel, és tett indítványt a legfőbb ügyésznek a miniszter.

E dolog végén sajátos (?) politikai kompromisszum született: nem vitte bíróság elé a Legfőbb Ügyészség az OM újabb, inkriminált határozatát, de többé-kevésbé ügyészi vonalon békén is hagyták ezt követően az Alapítvány iskoláját. Fontos okirati bizonyíték e tárgyban az említett Főügyészség 2002.november 12-i keltű vizsgálati összefoglalója, mely a 19. oldalán nem a jegyző, hanem a megyei közigazgatási hivatal határozatát minősíti törvénysértőnek, megállapítva, hogy az említett közig. hivatali „határozatot az Alapítványi Iskola csak 2002. szeptember 02-án kapta meg, amikor is a tanítási év már elkezdődött. Ez pedig részben az Áe. 71. § (2) bek, részben a köznevelési törvény 102. § (9) bek. figyelmen kívül hagyása miatt törvénysértő. Tehát, a minisztérium által kapkodva és *elkésett*en kérésre született döntés volt a működési engedély visszavonása, ami számos okból jogellenes volt, így menthető előfeltétele, oka nem is lehetett a miniszter amúgy is hatáskört elvonó döntésének. Ha ebben a felek között további ténybeli vita maradna, akkor tisztelettel indítványozzuk az ügyre vonatkozó teljes OM-iratköteg hivatalos bekérését, az ügyre vonatkozó fax-forgalommal, tértivevényekkel és postakönyvvvel együtt. Igazolható: 2002. augusztus 30-án, pénteken a jelen ügyben a sajtótájékoztatóján senki nem volt elérhető az Alapítvány keresésére, s legfeljebb annak van nyoma, hogy Mohácsy Viktória korabeli miniszteri biztos fax-forgalmazást bonyolított le. De konkrét, jogszerűen közölt előfeltétel, azaz előbb (!) a megyei hatáskörben születő működési engedély megtámadás, majd erre fel miniszteri döntés időszzerűen nem képződhetett. Tény viszont: 2002. szept. 1-én, vasárnap a

felperesi iskola megtartotta évnitőjét, és szeptember 2-án megvolt az első tanítási nap is, ergo a közoktatási törvény 102. § (9) bek. alapján betiltatni már amúgy sem lehetett volna. A háttér megvilágítása a valódi okokat is feltárja.

A korabeli miniszter mindeme doktriner módon szegregáció-ellenes politikusi döntéshozatala egy általános, önkényes, alkotmányt, ill. más jogot nem tisztelő folyamat, aminek egy állomása volt az OM-azonosító kiadását negligáló, semmis határozat-hozatal. A felróhatósághoz tartoznék: mind a felperes, mind a jelenlegi (!) alperes egyetért abban, hogy integrált oktatás szükséges a magukat romának vagy nem romának valló diákok között, a faji elkülönítés megengedhetetlen. Abban volt 2001-től a jelen felperes és a korabeli oktatási miniszter között alap-ellentmondás, hogy a szegregációt mindenütt szimatoló-üldöző szaktárca számára - a diákok összetételétől teljesen függetlenül – Jászladány bűnös jelkép lett, amivel le akartak számolni. A szaktárca minisztere, miniszteri biztosa 2002 nyarán járt Jászladányban, meggyőződhetett arról, hogy nincsen szegregáció, mégis képtelen volt a tárcavezetés váltani, az igazságot elfogadni, hanem itt és így próbálta az alkotmány 67. § (2) bek. szerinti alapjogot elfojtani (a szülőket megilleti az a jog, hogy a gyermeküknek adandó nevelést megválasszák). Mindent elsöprő tárca-cél lett a ladányi folyamat - precedens - megállítása, akár azon az áron is, hogy Jászladány alapítványi iskoláját jogsértően és igaztalanul megvádolják, majd megbüntetik. Nem számított, mibe kerül ez, habár az alperesi oldal ezt mégis elvitatná. Jellemző módon a jelenlegi szaktárca-vezetés és az alapítványi iskola között feszültség már nincsen, az integrált oktatás Jászladány mindkét érintett iskolájában folyik, de kiesett egy év mind a fenntartó alapítvány, mind a tanulók és szülei életéből, aminek legalábbis vagyoni kár-következménye nyilvánvaló.

A tárgyaláson bemutatjuk azt az, az OM-azonosítóra vonatkozó ügy alapiratainál is fellelhető okiratot, ami az alapítványi iskola igazgatójának nyilatkozata szerint precízen bemutatja a szaktárca „kivételes elbánásmódját” a felperesi iskola nyilvántartásba vétele körül. Igazolva: jóhiszemű tévedés kizárva a tekintetben, hogy nem elfogulatlan, jogszerű döntés, hanem felróható, jogellenes intézkedés született az OM tárcavezető részéről, ergo szó nincs itt vétlen, menthető, jogértelmezési hibáról. Mindez bizonyíték a felperesi kár és a jogsértő, felróható alperesi magatartás ok-okozati összefüggése terén is.

Megkértük ismét a közreműködő igazságügyi szakértőt/ név, cím, idézhetőség a kereseti iratokban!/, hogy reflektáljon az újabb alperesi kifogásokra. A szakértő úr megidézésére akkor teszünk indítványt, ha érdemi véleménykülönbség maradna fenn, s ehhez alperesi érveket látnánk. Egyelőre utóbbiak nincsenek, az pedig már a keresetből is nyilvánvaló, hogy egy teljes iskolai év esett ki az alapítvány és intézménye működéséből, még hozzá úgy, hogy nem jutottak hozzá a normatíva szerint, tehát alanyi jogon, s több jogcímen járó költségvetési forrásokhoz. Ez a kieső összeg a kár. A kiegészítő érvelés lényege: az alperes által vitatott kár-tétel a Ptk. 355. § (4) bek. szerinti elmaradt vagyoni előny, azaz éppen a károkozás folytán kieső jövedelem, amely nem mérlegelés nyomán adható, hanem alanyi jogon járt volna.

A fentiek alapján a felperes továbbra sem zárja ki, hogy a jelen per alperesével korrekt egyezségre jusson. Egyben a felperes bejelenti, hogy nem ellenzi a Pp. 213. § (3) bek. szerinti közbenső ítéleti döntéshozatal alkalmazását.

Budapest, 2007. január 31.

Tisztelettel,

az Alapítvány, felperes képviselőjében Kolláth György ügyvéd